

Александър Панайотов

Лирика

София 1989

Край Лозята

Тук до лозята копаем
И строй ме, окопи да
Изградим за МТ-ЛБ та
И за нас , да работим
Задружно ние вървим
По пътя на социализма.
И знаехме ,че с нашия труд
Ще победим.
В учението да бъдем
Изпълними и макар ,че слънце
Да напича да вървим напред
И учението на нас ще помогне
Днес в битки нови Врага да сразим
Може слънце да блести , дори и сняг
Да завали Ти боецо Не се предавай духом
Ний ще бъдем с теб , твоите командири
И с пистолет в ръка ще вървим напред !

Автор : Александър Панайотов

ПОЩА

Сутрин ставам в пет
И заплавам моя мотопед
Пропускам с него по пътища
И кални друмища напред
Разнасям пощата на вред
Писмо , вестник или списание.
Всеки чака от сърце сутрешният
Вестник да прочете
Обикалям така аз целия ден
Виждам хора без чет
Мъже , жени и деца раздавам радост аз
Малките деца на улицата
Играят, и видят ли ме викат
За привет “Чичко пощальон има ли
Писмо за нас ?“ и аз им махам с усмивка
Тук на баба да помогна
Там на някаква жена
Да раздавам радост аз
На Туй съм готов и сега
Нека Вятър да задуха слънцето да напече,
На всичко моята душа се радва от сърце.

Автор : Александър Панайотов

Мисля си за Теб

Когато падне сняг ние с теб сме пак и пее
Лудо в тази нощ любовта за да н сгрее
Мила ти прости ,че войник отидох аз
И знам ,че сълза ще падне от твоите очи
Но разбери аз и ти пак ще сме заедно
В този миг дъжд пак вали и аз те поглеждам някак
Чудноват през прозореца на който си ти мила
Но в тази нощ пак блести луна
И звездите блестят на вълн

Автор : Александър Панайотов